

Peter & Kelly + Lukas Passchier

“Beide voeten op de grond”

Nieuwsbrief Juni 2008

Beste Vrienden,

Groeten uit Thailand! Dit is de eerste editie van onze familie-nieuwsbrief vanuit Azië. Onze excuses voor hen die nog niet wisten dat we eindelijk naar Azië zijn afgereisd – het lijkt erop dat we onze logistieke en managementproblemen in onze communicatie aan het overwinnen zijn..! We zijn nu drie weken in Thailand, en daarvoor waren we vier weken in Singapore om 'ingewijd' te worden in de organisatie waarvoor we werken – OMF International.

Sinds onze laatste nieuwsbrief ruim een jaar geleden (!) hebben we in Vancouver gewerkt met internationale studenten op de Universiteit daar, Peter voltijds en Kelly als vrijwilliger daar en in de kerk. Aan het eind van Februari van dit jaar hoorden we dat we dat we het groene licht kregen om de OMF oriëntatiecursus in Singapore in Mei 2008 te doen. We hadden dus nog 10 weken om ons huis op te doeken en ons leven in Canada af te ronden. De complicerende factor was dat we 6 van die 10 weken in Europa zouden zijn om daar afscheid te nemen en zaken te regelen. Er schuilt een grote rijkdom in een multicultureel gezin, het werken met teams in verschillende thuislanden, maar het vergroot ook de complexiteit! We slaagden erin ons appartement in 2 weken te ontruimen terwijl we goed in de gaten moesten houden wat in Canada moet blijven, wat mee naar Europa moest, en wat uiteindelijk met ons mee zou gaan naar Thailand!! We hadden een drukke maar goede tijd in Europa waar we bij verschillende groepen van onze gemeente konden vertellen over ons toekomstige werk, tijd konden doorbrengen met vrienden, en afscheid konden nemen van familie. Lukas vond het geweldig om met zijn neefjes en nichtjes te spelen, maar het hoogtepunt was misschien wel het ponyritje in het Stadspark. Elke keer daarna als we weer een paard zagen werd hij weer

helemaal blij, en hij snapte maar niet dat we niet naar elk paard toegingen dat we vanuit de trein konden zien..!

Na Europa hadden we 12 dagen in Vancouver om alles voor te bereiden voor de verhuizing naar Thailand. Er waren nog allerlei dingen die geregeld moesten worden, zoals het visum, internationaal rijbewijs en testament, maar gelukkig is het ons allemaal gelukt. Helaas hadden we te weinig tijd om goed afscheid te kunnen nemen, maar we zijn dankbaar voor de vele gelegenheden die we toch nog hadden om met mensen te praten. Een jetlag van zo'n negen uur om de zoveel weken gaat je niet in de koude kleren zitten, en daarbovenop zijn er allerlei emoties die door je heen spelen. En dan is er het vooruitzicht van nog meer jetlag gevolgd door nieuwe mensen van wie je ook weer afscheid moet nemen...

In de National Orchid Garden in Singapore, tegenover het OMF hoofdkwartier

Contactinformatie

peterkelly@passchier.net

www.passchier.net

skype: **passchier**

mobiel: **0066-80-1076050**

thuis: **0066-36-610429**

Postadres (brieven):

Peter & Kelly Passchier
Lopburi Language Centre
P. O. Box 58
Lopburi 15000
THAILAND

Postadres (pakketjes):

Peter & Kelly Passchier
OMF Thailand
P. O. Box 1100
Don Muang
Bangkok 10211
THAILAND

Vancouver Tijd in Singapore

Onze tijd in Singapore bracht ons tropische hitte, tropische vegetatie, tropische dieren, ons team van acht volwassenen en drie kinderen ook op weg naar Thailand, andere collega's op weg naar andere landen, en de internationale directeuren en staf van OMF. Lukas was gefascineerd door de waterschildpadden in de vijvers van de botanische tuin tegenover het OMF hoofdkwartier, maar ook door de mierencolonnes die over de vloer marcheren om de kruimels op te ruimen, en de frangipanibloemen die als helikopters van de bomen neerdalen. Iedere ochtend was hij in de 'KidZone' vier andere jongetjes, allemaal 6 jaar en jonger. Het was voor hem de eerste keer dat hij in een echt programma meedraaide, maar hij genoot echt van de omgang met de kinderen en de leidsters. Hij leerde liedjes zingen, veel water te drinken om niet uit te drogen, en het gezamenlijk opruimen van het speelgoed. In hun 'vrije tijd' waren de jongens meestal buiten te vinden op fietsjes en speelgoedauto's. Het is fijn dat twee van zijn vrienden ook nu hier zijn, maar net was nartverscheurend om te zien hoe hij afscheid moest nemen van andere vriendjes. Hij heeft het nog steeds over zijn vrienden die met een vliegtuig zijn vertrokken... Gelukkig kan hij nog wel voor ze bidden..!

We kwamen op 1 Juni in Thailand aan, en een paar dagen later in de stad Lopburi, ons thuis voor het komende jaar. De volgende dag begonnen de oriëntatie op ons taal- en cultuurstudieprogramma, en we vierden Lukas' tweede verjaardag. We waren zo dankbaar dat ons welkomsteestje samenviel met zijn verjaardag, een van onze trainingsleiders had een taart voor hem gebakken zodat we alles in stijl konden vieren. Thuis bestond onze voedselvoorraad uit vele liters vruchtensap, 10 eieren, jam, pindakaas, een brood en een zak rijst..! We waren blijklaar wat verstrooid toen we boodschappen deden op de avond van de dag van aankomst... We wonen in een huis dat door de organisatie gehuurd wordt van een Thaise familie. Op het erf zijn 5 huizen: onze huisbaas, een ander zendelingengezin die ook Thai studeren, een Thaise militair en een huis dat momenteel leeg staat. Verder is er een orchideeënkwekerij waar we vanuit onze woonkamer op uitkijken, dus we hebben veel groen in de buurt, met hier en daar een schitterende combinatie van andere kleuren als de orchideeën bloeien. De buurt bestaat gedeeltelijk uit wat armere mensen, en de mensen zijn redelijk vriendelijk, en de vele honden op straat lijken banger van ons te zijn dan wij van hen. Onze taalcentrum waar we studeren is zo'n vijf minuten lopen van ons huis. We hebben twee keer een uur met een taalhelper per dag, en de rest is zelfstudie, huiswerk, en oefenen op straat. Na anderhalve week kunen we mensen hun naam vragen en dingen over hun kinderen, wat dingen kopen op de markt, zeggen waar we vandaan komen, maar elke zin

Lukas wordt twee

*Kelly + Lukas
voor ons huis*

komt er nog houterig uit, en dat is maar goed ook, want het meeste wat de mensen terugzeggen verstaan we nog niet..! Lukas gaat iedere ochtend naar het plaatselijke hoofdkwartier waar hij voor halve dagen een kinderprogramma volgt. Hij kan al groeten in Thai (al na 2 dagen!) en verstaat sommige dingen die wij nog niet verstaan, hij is een sponsje..! Hij heeft ook wat nieuwe Engelse dingen opgepikt van het Amerikaanse buurmeisje, zoals: "time out", "come on!" en "I want...". De taalstudie neemt het grootste deel van onze tijd en aandacht in beslag. We horen dat het normaal is dat het vooral in het begin tamelijk vermoeiend is, je lichaam past zich aan de hitte aan, en je hersenen aan een nieuwe taal. Wat betreft eten, we hebben eigenlijk alleen nog maar rijst gekookt, omdat het goedkoper is om kant-en-klaar wat op de markt te kopen, bovendien scheelt het een hoop tijd en moeite, en het is bovendien erg smakelijk: heerlijke curries, lekkere nasi, en allerlei dingen die we nog aan het ontdekken zijn!

Er is teveel om te vertellen, dus we stoppen voordat je informatie-moe wordt. Als je meer wilt zien en horen, we zijn een nieuw weblog gestart op onze website op www.passchier.net waar we af en toe een fotootje opzetten met wat tekst & uitleg.

Heel veel liefs en alle goeds,

Peter & Kelly + Lukas